

Publicerad 2015-08-29 12:14 av ChampinjonernasChampion

Omskrivning av Gustav Frödings "Strövtåg i hembygden"

Strövtåg i hemstaden

Det är skimmer i molnen och liv i stad,
det är ljus över bilar och hus,
och runt far föräldrar och skrattande barn,
bakom vagnar och gatornas brus.

Och med sommar och skönhet och storstadsmusik
står min hemstad och hälsar mig glad,
var mig hälsad!- Men var är min faders butik
det är nytt där ett liv en gång var.

Det är nytt, det är högt, det är glasat och kalt
där den låg, tornar byggnader nu,
men däröver går minnet med vinden sval,
och minnet är allt som förblir.

Och det är, som på riktigt en gammal butik
och ett fönster står öppet på glänt,
som en konstnär han målade dörren helt vit
med en skylt där mitt namn varit pränt

Och det är, som det vore min faders röst,
när han ännu var lycklig och ung,
innan sången blev tyst i hans dödssjuka bröst
och hans levnad blev sorgsen och tung.

Det är nytt, det är högt, jag vill sätta mig ned
uppå karmen och höra hans tal
om det gamla, som gått, medan tiden led
om det gamla i Stockholms stad.

Och sitt sorgsna och sorlande svar han slår,
men så svagt, som det blott vore drömt:
"Det är kastat för vind sedan sextio år,
det är dött och begravet och glömt.

Där du kära gestalter och syner minns,
där står framtiden storsint och kal,
och ditt eviga minne är allt som finns

av det gamla i Stockholms stad."

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ChampinjonernasChampion med Poeter.se id #52497 innehar upphovsrätten